

Krisztus és a fenyőfa (Miért nem hullik le a fenyő dísze?)

gyűjtötte: Schmuck Antal, Ruff Andor

Mikor Krisztus Urunk a földön járt, a sok hű tanítványt, sok ájtatos követő mellett sok gonosz ellenség is leelkedett reá.

Ellenségei többnyire a gazdagok közül kerültek ki, mert ezekhez férközött közel a sátán, hogy általuk pusztítsa el a világ Megváltóját. Ellenségei egy alkalommal is orgyilkosokat béreltek fel, hogy megöljék a nagy Tanítómestert.

Krisztus egyedül ment gyalogosan egyik faluból a másikba, hogy meglátogassa híveit, mikor az orgyilkosok felkészülődtek, hogy életére törnek.

Az úr egyik jámbor követője megtudta a veszélyt és lélekszakadva utána szaladt a Mesternek:

- Menekülj uram, mert nyomodban vannak a gyilkosok.

A szelíd Krisztus megnyugtatta a kétségbeesett embert:

- Örökös én fölttem az én mennyei Atyám, elrejt engem minden bokor, ha a veszély közeledik.

Krisztus az útmenti erdőbe tért, hogy ott majd elrejtőzik.

De amint az első fa lombosátora alá akart menekülni, az rémülten tiltakozott:

- Ne engem válassz menedéknek, állj odébb, mert ha alattam találnak, engem is elpusztítanak.

Ment a második fához, de az is védekezett:

- Siess tovább, nehogy nekem is bajom támadjon, ha elbújatlak.

Ment a harmadik, a negyedik lombos fához, de valamennyi elkergette. Valamennyi suttogott összerezzen lombjával sejtelmesen, ijedten, kétségbeesetten.

Már – már utolérték vérszomjas üldözői, mikor a fenyőfához jutott. És a gyér lombosató fenyőfa lehajtotta ágait, hogy minél sűrűbb legyen és elrejtette az üldözöttet ellenségei elől.

A gyilkosok keresték, kutatták az Urat, de nem akadtak rá, végre elvonultak.

Mikor Krisztus Urunk kilépett rejtekhelyéből, megáldotta a fenyőfát, amely megmentette életét:

- Viseld jótéteményed jutalmát. Soha ne hullasd le leveledet, zöldülj és virulj akkor is, mikor a többiek levéltelenül szomorkodnak. Légy legdélcegebb és legszívósabb valamennyi társad között és virulj mindenütt, sziklában, homokban, lapályon és hegyen, délen és északon. És légy a szegények, gazdagok öröme és emlékezetemre terajtd gyújtsanak gyertyákat az emberek.

És a fenyőfa azóta állja a telet lombosan és azóta választotta az emberiség ki a szeretet karácsonyfájának.